



Global Storybooks

globalstorybooks.net

Egy picinyke mag: Wangari!

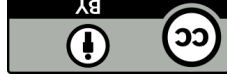
Maathai története / A Tiny Seed:

The Story of Wangari Maathai!

✎ Nicola Rijdsdijk

👤 Maya Marshak

📄 Boglárka Vermeki (hu)



This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>



😊 Magyar hu / English en

|| 3

📄 Boglárka Vermeki

👤 Maya Marshak

✎ Nicola Rijdsdijk



Egy picinyke mag: Wangari!
Maathai története

A Tiny Seed: The Story of
Wangari Maathai!



Egy faluban a Kelet-Afrikában lévő kenyai
hegyek lankáin élt egy kislány, akit Wangarinak
hívtak. Anyukájával a földeken dolgoztak.

...

In a village on the slopes of Mount Kenya in East
Africa, a little girl worked in the fields with her
mother. Her name was Wangari.

Wangari nagyon szeretett a szabadban lenni. A
családja kertjében a macsétájával felást a talajt
és piciny magokat szórt a meleg földre.
...
Wangari loved being outside. In her family's
food garden she broke up the soil with her
machete. She pressed tiny seeds into the warm
earth.





A kedvenc napszaka a naplemente utáni időszak volt. Tudta, hogy amikor olyan sötét van, hogy már nem látja a növényeket, akkor jön el az ideje, hogy hazamenjen. A földeken áthaladó kis ösvényen indult hazafelé.

...

Her favourite time of day was just after sunset. When it got too dark to see the plants, Wangari knew it was time to go home. She would follow the narrow paths through the fields, crossing rivers as she went.

Wangari 2011-ben meghalt, de még ma is gondolunk rá, amikor meglátunk egy gyönyörű fát.

...

Wangari died in 2011, but we can think of her every time we see a beautiful tree.



Nagyon sokat dolgozott. A világ minden embere
elismerte a munkáját, és egy híres díjat is
kapott. A díjat Nobel-díjnak hívják. Wangari volt
az első afrikai nő, aki megkapta.

...

Wangari had worked hard. People all over the
world took notice, and gave her a famous prize.
It is called the Nobel Peace Prize, and she was
the first African woman ever to receive it.

12

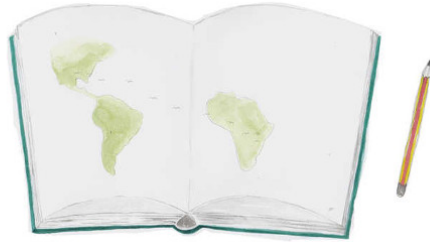


Wangari okos gyerekek volt, alig várta, hogy
iskolába mehessen. Az apukája és az anyukája
azonban azt szerette volna, hogy otthon
maradjon és segítsen a ház körül. Amikor hét
éves lett, a bátyja rávette a szüleit, hogy
engedjék iskolába járni.

...

Wangari was a clever child and couldn't wait to
go to school. But her mother and father wanted
her to stay and help them at home. When she
was seven years old, her big brother persuaded
her parents to let her go to school.

5



Wangari nagyon szeretett tanulni! Egyre többet tudott meg a könyvekből, amiket olvasott. Annyira jól tanult, hogy felajánlották neki, hogy az Egyesült Államokban folytassa tovább tanulmányait. Wangari nagyon izgatott volt! Még többet szeretett volna megtudni a világról.

...

She liked to learn! Wangari learnt more and more with every book she read. She did so well at school that she was invited to study in the United States of America. Wangari was excited! She wanted to know more about the world.

Ahogy telt az idő, a kis fákból hatalmas erdők lettek, és a folyók medrei újra megteltek vízzel. Wangari tanítása elterjedt Afrikában. Mára már fák milliói nőttek ki Wangari magjaiból.

...

As time passed, the new trees grew into forests, and the rivers started flowing again. Wangari's message spread across Africa. Today, millions of trees have grown from Wangari's seeds.



Az amerikai egyetemen Wangari sok mindent megtudott. Tanult a növényekről és a termesztésükről. De arra is emlékezett, hogy ő hogyan nőtt fel: a gyönyörű kenyai erdő fáinak árnyékában játszott a bátyjaival.

...

At the American university Wangari learnt many new things. She studied plants and how they grow. And she remembered how she grew: playing games with her brothers in the shade of the trees in the beautiful Kenyan forests.



Wangari tudta, mit kell tennie. Megtanította az asszonyoknak, hogy hogyan kell magról fát nevelni. Eladták a fákat, és a pénzből el tudták tartani a családjukat. Az asszonyok nagyon boldogok voltak. Wangari segítségével erősnek és nagyhatalmúnak érezték magukat.

...

Wangari knew what to do. She taught the women how to plant trees from seeds. The women sold the trees and used the money to look after their families. The women were very happy. Wangari had helped them to feel powerful and strong.



Minél többet tanult, annál jobban érezte, hogy mennyire szereti a kenyai embereket. Azt akarta, hogy boldogok és szabadok legyenek. Minél többet tanult, annál gyakrabban gondolt afrikai otthonára.

...

The more she learnt, the more she realised that she loved the people of Kenya. She wanted them to be happy and free. The more she learnt, the more she remembered her African home.

Amikor befejezte tanulmányait, visszatért Kenyába. Az ország ekkora már nagyon megváltozott. Óriási tanyák húzódtak a földek helyén. Az asszonyoknak nem volt tűzifájuk az ételkészítéshez. Az emberek szegények voltak, a gyermekek éheztek.

...

When she had finished her studies, she returned to Kenya. But her country had changed. Huge farms stretched across the land. Women had no wood to make cooking fires. The people were poor and the children were hungry.